

der ellers vilde rulle, hvis man skulde flytte Stationen. Det forekommer mig ogsaa, at vore økonomiske Forhold for Tiden dog er af en saadan Art, at hvor der *kan* spares og man endda kan naa en fuldt forsvarlig Ordning, er det vel en Overvejelse værd at naa den Besparelse, der overhovedet kan naas. Jeg maa maaske ogsaa nævne, at man for nogle Aar siden har flyttet Posthuset ud fra Stationsbygningen og lagt det hen i nordlig Retning, og dersom man nu flytter Banegaarden, vil der blive en betydelig Afstand mellem Posthuset og den nye Station. Dette i Forbindelse med, hvad jeg før omtalte om Banens Forbindelse med de store Virksomheder, vil medføre en betydelig forøget Driftsudgift paa Stationen, ifald man skal følge de Planer, der nu sidst er fremsat fra Statsbanernes Side.

Zahle: Naturligvis er det meget rigtigt, at man overvejer den Sag vedrørende Flytningen af Haslev Station grundigt ligesom enhver anden, inden man tager sin Beslutning, men Statsbaneadministrationen har allerede længe haft den under Overvejelse, og den har ogsaa foreligget for den højtærede Minister til Overvejelse og for Finansudvalget. Jeg vil derfor mene, at de, der nu gør sig til Talsmænd for Sparsommelighed særlig paa dette Punkt, vil komme til at gøre Haslev en meget daarlig Tjeneste, hvis Resultatet af deres Bestræbelser bliver, at Stationsforholdene i Haslev i længere Tid bliver uforandrede, thi de er utaaelige for en By af den Størrelse. Man bør imødekomme de naturlige Krav om, at disse Stationsforhold forbedres, og hvis man derfor om nogen Tid kommer til det Resultat, at der ingen Forandring skal ske, er det et overordentlig daarligt Resultat for Haslev.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg paa Trafikministerens Vegne takke Finansudvalget for dets Behandling af Sagen. Grunden til, at der er taget Forbehold med Hensyn til Spørgsmaalet om Lejeindtægterne, er den, at Sagen foreløbig kun har været for Landsretten, og det overvejes i Ministeriet eventuelt at faa Spørgsmaalet afgjort ved Højesteret. Forstaaelsen af Loven er selvfølgelig tvivlsom, og Spørgsmaalet maa altsaa finde sin endelige Afgørelse ved Højesteret.

Overfor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som kom ind paa Spørgsmaalet om Kulbeholdningerne, maa jeg sige, at det selvfølgelig altid er et tvivlsomt Spørgs-

maal, hvor store Beholdningerne skal være til ethvert Tidspunkt. Vi har levet i Tider, hvor det undertiden har været godt at have meget store Kulbeholdninger; jeg skal ikke sige noget bestemt om Fremtiden, men man vil selvfølgelig bestrebe sig for at nøjes med saa lidt som muligt. Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om at sætte Arbejder i Gang, og det ikke specielt for Ministeriet for offentlige Arbejders Vedkommende, men for alle Ministeriernes Vedkommende. Det ærede Medlem ved, at det er en Sag, der ligger Regeringen meget stærkt paa Sinde. Vi har haft vor Opmærksomhed henvendt paa den, og det har vi stadig. Derfor er jeg ogsaa glad ved overfor det ærede Medlem nu at kunne konstatere, at han ikke rigtig har fulgt med i alle Regeringens gode Gerninger, thi med Hensyn til den Sag, han udtrykkelig nævnte, en Skolebygning i Roskilde, er Arbejdet allerede sat i Gang, saa jeg haaber, at det nogenlunde vil tilfredsstille, men vi vil selvfølgelig gaa videre paa den Maade.

Spørgsmaalet om Haslev Station er selvfølgelig et meget tvivlsomt Spørgsmaal, men jeg er overbevist om, at Finansudvalget og Ministeren vil overveje Spørgsmaalet meget grundigt. Befolkningen staar jo her delt, saa der maa en grundig Undersøgelse af Sagen til, og naar de nødvendige Oplysninger er indhentet, vil der blive truffet Afgørelse i Sagen. Jeg haaber, at Trafikministeren til den Tid er kommet til Stede, saaledes at han vil kunne deltage i Afgørelsen.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo var inde paa Spørgsmaalet om Afskedigelse af Personale. Det er selvfølgelig rigtigt, at det er et uheldigt Tidspunkt nu at gaa til omfattende Afskedigelser, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at alle Rigsdagens Partier har været enige om at indføre Sparsommelighed, saa at man ved Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal paa den ene Side maa søge at spare og paa den anden Side tage saa meget Hensyn til Arbejderne som muligt. Begge disse to Hensyn søger Ministeriet at tage, men selvfølgelig kan det undertiden være vanskeligt; imidlertid maa der jo træffes Afgørelser, selv om det undertiden kan gøre vedkommende Minister ondt at træffe saadanne.

Med disse Ord skal jeg takke Udvalget for den Stilling, det har taget til Ændringsforslagene.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.